

Úryvek z Youcat / Kurz víry / Pravda a lež

Bernhard Meuser

Pravda a lež nejsou v našem světě bohužel jasné pojmy. Objevují se „alternativní fakta“, „pravdivé nadsázky“, „fake news“ a jiné lahůdky! Sociální sítě jsou plné specialistů na manipulace i specialistů na odhalování manipulací...

Chceme se v této kapitole věnovat osmému přikázání: „Nevydaš křivé svědectví.“ Pravda, zejména v politice, ale dostává občas pořádně na frak. Prim hrají stále více lidé, kteří se s přesným popisem reality nemažou. Demagogicky zjednodušují, znejasňují skutečný význam slov a zamezují tak tomu, abychom poznali skutečnost, jaká je.

Naše křivá svědectví začínají tam, kde pokřivujeme realitu. Tam, kde se snažíme jevit jako někdo jiný, než jsme. Tam, kde vypadat královsky v očích druhých platí víc než být k sobě pravdivý a umět si to přiznat. Tam, kde přehánět znamená denní rutinu a kde drobně lhát je na denním pořádku. Podlehnout mámení malých lží je velmi snadné, nebezpečné – a zhoubnější, než si myslíme.

Už dlouho se prosazuje trend nakládat s pravdou „kreativně“. V knize Lewise Carrola „Alenka v říši divů“ se objevuje postava podivínského filozofa Humpty Dumptyho (v Císařově překladu profesor Hupity Dupity), který to dokáže přesně vystihnout: „Když já užívám slovo, tu značí právě to, co chci, aby značilo – ani více, ani méně.“ „Otázka je,“ řekla Alenka, „můžete-li přimět slova, aby znamenala různé věci.“ „Otázka je,“ řekl Hupity Dupity, „kdo je komu pánem – to je to celé.“ V klasické filozofii byla pravda definována jako *adaequatio intellectus et rei* – pravda je soulad věci s rozumem. Každý ví, že tak je to správné. Je zapotřebí vyjádřit, čím daná věc je. Jinak by člověk lhal. Jenomže člověk je hříšník a už maličké dítě ví, že chce-li si získat pozornost a odměnu, stačí, aby dostatečně dlouho a hlasitě křičelo. Začínáme si tedy – pokud nám do toho nezasáhne osmé přikázání – utvářet takový způsob nakládání s pravdou, který vyhovuje našim zájmům...

Zdroje: MEUSER, Bernhard. *YOUCAT: Kurz víry*. Praha: Karmelitánské nakladatelství, 2020, s. 130–131; *Co je pravda?*, 1890. Autor: Nikolaj Nikolajevič Ge. In: Wikipedia [online]. 2018 [cit. 2021-09-21]. Volné dílo. PD-Art. Dostupné z: <https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/1/19/What-is-truth02.jpg>.

Zpravodaj lounské farnosti

Vydává Farní rada Římskokatolické církve v Lounech
www.farnostlouny.com • Říjen 2021 • Ročník 14 • Neprodejné

Úvodní zamyšlení

„Nedoufejte v knížata, v člověka, u něhož záchrany není.

... Blaze tomu, kdo má ku pomoci Boha Jákobova,
kdo s nadějí vzhlíží k Hospodinu, svému Bohu...“

(Žalm 146, 3;5)

Aktuálně

Při všech bohoslužbách je třeba nadále zachovávat vzdálenost alespoň 2 metry mezi členy různých domácností, při vstupu do prostoru kostela si dezinfikovat ruce a mít nasazený po celou dobu respirátor nebo nanoroušku.

MĚSÍC ŘÍJEN JE ZASVĚCEN PANNĚ MARIÍ RŮŽENCOVÉ a modlitbě růžence. *Vždy půl hodiny přede mší svatou* se sejdeme ke společné modlitbě růžence: od pondělí do pátku od 17:00 a v neděli od 08:30.

KAŽDOU STŘEDU od 10:00 se koná **mše svatá v Domově pro seniory U Pramene Louny**.

KAŽDOU STŘEDU odpoledne probíhá **výuka náboženství** v budově děkanství pro mladší děti od 14:15 a 16:15, pro starší děti od 15:15.

VE ČTVRTEK 7. ŘÍJNA 2021 od 18:30 proběhne první setkání nové farní rady.

KAŽDOU SOBOTU od 18:00 se pravidelně koná **mše svatá v kostele svatého Jakuba v Cítolibeč** s nedělní platností.

V NEDĚLI 31. ŘÍJNA 2021 NEZAPOMEŇTE – OPĚT ZMĚNA ČASU! NUTNO VČAS POSUNOUT MALOU RUČÍČKU O HODINU ZPĚT.

Přehled nedělních a svátečních bohoslužeb

3. října **27. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.
Poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie v Dolním Ročově
– Mše svatá ve 14:30.
7. října **PRVNÍ ČTVRTEK V MĚSÍCI**
Kostel Nejsvětější Trojice a Čtrnácti svatých pomocníků
– Mše svatá v 17:30.
10. října **28. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
17. října **29. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.
– Zpívané nešpory v 17:00.
18. října **SVÁTEK SV. LUKÁŠE**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 17:30.
24. října **30. NEDĚLE V MEZIDOBÍ – MISIJNÍ NEDĚLE 2021**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.
Nedělní sbírka je určena na misijní projekty.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
28. října **SVÁTEK SV. ŠIMONA A JUDY, APOŠTOLŮ**
MŠE SVATÁ ZA NAŠI VLAST
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 17:30.
30. října **SOBOTA 30. TÝDNE V MEZIDOBÍ**
Kostel sv. Stanislava v Měrunicích – Mše svatá ve 14:00.
31. října **31. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.

Svědění

P. Bernard Říský, OFM (1925–2004)

Svědění je dar Boží. Je to korektiv jednání člověka. Popisná psychologie si s ním neví rady. Definuje ho jako hodnotný soud.

Z přirozeného hlediska nelze říci, **odkud** se svědění v člověku vzalo – v celé své neúprosnosti, někdy i tvrdosti a nekompromisnosti.

Nacházíme v něm stopu Boha – Otce, jemuž záleží na tom, aby se člověk neztratil, nezbloudil. Hlas svědění, pokud ho člověk neumlčel a neutopil svou vinou, hovoří: Varuj se zlého a číň dobré!

Člověk **dostal** tuto základní orientaci k **dobru**, k životu, ke štěstí – a nese ji v sobě nezávisle na tom, jak se k ní sám staví.

Vlastní svědění ho někdy přímo ohrožuje a někdy je schopno ho i zničit.

Svědění je nejtajnější a nejposvátnější místo v našem nitru. Tu slyšíme **Boží Slovo**. Je to místo, kde můžeme přímo navázat kontakt s Bohem.

Je možné mít svědění neujasněné i zkreslené – co do předmětu. Je třeba ho vychovávat, tříbit, ale není možno popřít jeho existenci. Člověk je z Božího daru určený, aby sám sebe překonával, aby žil tím, že se stále *překonává* směrem k dobru, k životu, k lásce, k Bohu. A svědění je nám dáno jako **kompas**, ukazující stále výš, k *vyššímu dobru*.

Jsmo dost vděční za tento veliký **dar svědění**? Respektujeme ho, máme úctu k vlastnímu svědění i ke svědění druhých? Tato *úcta* je nepostradatelná, protože je úctou k důstojnosti člověka – a tím i úctou k Otci...

Zdroje: ŘÍSKÝ, Bernard. *Tajemství člověka: Duchovní cvičení 1984*. Olomouc: Maticе cyrilometodějská, 1994. s. 22; *Návrat marmotratného syna (1667/1670)*. Autor: Bartolomé Esteban Murillo. In: National Gallery of Art [online]. [cit. 2021-09-19]. Volné dílo. Dostupné z: https://media.nga.gov/iiif/f1a943e5-aa0d-406f-ba99-5221cbe594ef/full/full/0/default.jpg?attachment_filename=the_return_of_the_prodigal_son_1948.12.1.jpg.